

פרשת שופטים

סופו של קיץ מילים: יוסי בכר, לחן: נחצ'ה היימן

רוחות נשקו את פני הים
 ויום נוסף של קיץ תם
 וטעם מלח משכר את כל החוף
 ודוגיות שוב נקשרות, אל קצות המזחים
 וזה סימן שבא לקיץ סוף.

זמורות בכרם מיותם,
 צרובות מחום של קיץ חם
 וצל ענן כבר מטייל כולו רטוב
 והחריש יוצר תלמים, חומים ואדומים
 וזה סימן שבא לקיץ סוף.

והאופנה אט משתנה, ממש כדרך העונה
 מן זמן מוזר כזה, בין קיץ ובין סתיו
 ורוח החמסין נדם, שותק כמו נכלם
 וזה סימן שבא לקיץ סוף.

שעור פרשת שבוע: גילי זיוון

ימי החול		שבת	
5.30	זמן תפילין /טלית	18.44	הדלקת נרות
9.29	סוף זמן ק"ש	18.55	מנחה א' 14.00 ב' 18.55
19.02-19.57	שקיעה		ערבית
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
18.45	מנחה וערבית	11.30	קידוש
19.19	צאת הכוכבים	17.10, 13.30	מנחה
20.10	ערבית	17.30	לימוד 'דור לדור'
		18.00	שיעור הרב ארי
<u>7.30</u>	שחרית נוער	19.38	צאת השבת

שבת
 שלום

"לֹא תִסּוּר מִן הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ יְמִין וְשְׂמָאל"

אחת מהפרשיות הפותחות את פרשת שופטים עוסקת בשאלת תפקידו וסמכותו של בית הדין הגדול שבירושלים ובסמכותם של רבנים ומורי הוראה בכל תקופה ותקופה. התורה מדגישה את חובת הציות להוראותיהם ואת האיסור החמור לנטות מדבריהם ולזלזל בהם (דברים יז, י-יא):

וְעִשִׂיתָ עַל פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ מִן הַמָּקוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר ה' וְשִׁמְרַתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יֹרֶד: עַל פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יֹרֶד וְעַל הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר יֹאמְרוּ לָךְ תַּעֲשֶׂה לֹא תִסּוּר מִן הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ יְמִין וְשְׂמָאל:

משמעות האיסור 'לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל' באה ללמד בפשטות על חובת הדיוק במילוי ההוראה, אלא שרש"י ראה בביטוי 'ימין ושמאל' עניין נוסף:

אפילו אומר לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין, וכל שכן שאומר לך על ימין ועל שמאל שמאל.

דברי רש"י שמקורם נמצא בדברי חז"ל בספרי (דברים, פיסקא קנד, א) מלמדים על החיוב לציית באופן שאינו נותן מקום כלל לשיקול דעתו של השואל. גם אם נדמה לך שהוראת הרב הפוכה מן השכל ומן ההגיון עליך להניח את השכל בצד, ולפעול בהתאם להוראת הרב. אלא שבמקום אחר, מצאנו דרשה אחרת ולכאורה הופכית לרעיון זה. וזו לשונו של התלמוד הירושלמי (הוריות פרק א, הלכה א):

יכול אם יאמרו לך על ימין שהיא שמאל ועל שמאל שהיא ימין תשמע להם? תלמוד לומר: 'ללכת ימין ושמאל' – שיאמרו לך על ימין שהוא ימין ועל שמאל שהיא שמאל.

לכאורה נותנים שני המקורות פרשנות אחרת למילים 'ימין ושמאל' המופיעות בפסוק. דברי הספרי ורש"י מדגישים את הצורך לבטל דעתינו בפני מורי ההוראה, ומולם דברי הירושלמי המאפשרים ואף מחייבים לשמור על חוש הביקורת, ולא לסמוך על דבריהם בעיניים עצומות. מספר הסברים נאמרו על מנת לתרץ קושי זה (ראו למשל את דברי ר' יחיאל מיכל הלוי אפשטיין זצ"ל בספרו 'תורה תמימה'), אך אין ברצוני ליישב את דברי הספרי ורש"י עם הירושלמי, ואף לא לדחות אחד מפני רעהו. נראה לי כי עלינו ללמוד לחיות עם שתי האמיתות העולות מן הדברים כשהן ניצבות זו לצד זו. זו המקבעת אותנו למסורת אבותינו דור אחר דור גם ללא הבנה, ולצידה, זו הדוחפת לחידוש ולשינוי מרענן מתוך ביקורת על הנעשה עד כה. חשוב הוא מאוד חוש הביקורת, שלא מאפשר לנו לקבל כל דבר כמובן מאלינו, אלא דורש להעבירו דרך המסננות האישיות שלנו (שכליות או רגשיות). מצד שני, עלינו ללמוד לשמוע ואף לקבל את דעתם של אלו שלמדו שנים רבות, ונושאים על גבם מסורת של צורת לימוד ודרכי פסיקה. השילוב הראוי בין שני מוטיבים אלו – של מחוייבות מחד גיסא ושל חשיבה עצמית ומקורית מאידך גיסא – הוא המאפשר צמיחה אמיתית. עם פתיחתה של שנת לימודים חדשה נאחל למורי ילדינו שישכילו להעביר להם מסר מורכב זה. מסר הטומן בחובו מידה של התבטלות בפני מורי הדרך ויחד עם זאת גם יצירתיות ופריחה אישיים. ולילדינו נאחל שיפתחו את ליבם לקבל באהבה את השפע הרב אותו רוצים המחנכים להעניק להם, לקבל אותו, לפתח ולשכלל את עצמם, כך שיהיו למעיין נובע ולנהר אינו פוסק.

זה היה השבוע

רוחות של שינוי מנשבות בשבילים, והשבוע כבר היה אפשר להרגיש כמעט סתיו. היו בינינו שאפילו דיווחו על חצבים שהחלו להציץ. ביום רביעי תם החופש הגדול, ילדי הגנים נכנסו לגנים החדשים ביום רביעי, ובחמישי הצטרפו אליהם גם ילדי בית-הספר שחזרו לשגרה. הסבים-סבתות, הנכדים, הברכה והקרטיבים הולכים ומפנים את מקומם לילדים עם ילקוטים על הגב, פעוטות הרצים לגן, והורים הממהרים לעבודה. גם חודש אלול כבר כאן, וביום חמישי החלו לומר סליחות במנין הספרדי, וגם תקיעות שופר כבר נשמעות פה ושם, "וזה סימן שבא לקיץ סוף"...

לכל ילדינו היקרים שהחלו שנה חדשה בגנים ובכתות – שתהיה לכם שנה טובה, שתלכו בשמחה לגן ולבית-הספר, ויברך אתכם ה' בכל צעדיכם.

ולילדים העולים לכתה א' -

חרות שילר
גפן שלומי
דרור שטרן
ישי רונה
יובל סמיט

הדס אייל
תאיר ברביץ'
יובל ג'קסון
יהל הלפרין
גבי יום טוב
רון ריזר

מאחלים לכם התחלה טובה ומתוקה בבית-הספר, שיהיה לכם מעניין בלימודים, שתפרחו ותגדלו, תלמדו ותשחקו, ואל תפסיקו להיות סקרנים ולשאול שאלות...

בנות חברת-הנוער הגיעו השבוע לקיבוץ, כמחצית מהבנות הן בנות חדשות. גם ילדי המשפחתון חזרו לסעד (מתוכם שני ילדים חדשים), ובנות שירות לאומי חדשות הגיעו. ברוכים הבאים לסעד לוותיקים ולחדשים-שתהיה לכם שנת לימודים מוצלחת וברוכה!

יוצאים ובאים:

למשפחת לוריא – אילת, דני ויהונתן, שעזבו השבוע את סעד ועברו לשוב אבנת - צאתכם לשלום, ובהצלחה בהמשך הדרך! נתגעגע אליכם, וכבר מחכים ש(אולי) תחזרו... וברוכים הבאים למשפחת ליאור ויעל ניר ובנם איתי, שהגיעו השבוע לקליטה בסעד. משמח לפגוש את בנינו ששבים לסעד עם משפחתם!

יעל עובדת בחינוך הלא-פורמלי בכתות א-ג, וליאור עובד באינטל בקרית גת. משפחת ניר מתגוררת בבית סלע. מאחלים לכם קליטה רכה ומהירה.

לאלחנן ויינברג – שהשתחרר מצה"ל, והשתלב במעגל העבודה בסעד (בגד"ש) - ברכות לסיום השירות, ובהצלחה בעבודה החדשה!

הילה ערמוני, בתם של ג'ינג'י וצ'פי רויך, נבחרה כאחת ממאה מורים מצטיינים של החמ"ד. הילה לימדה בנות אתיופיות שחלקן לא ידעו כלל עברית, והצלחה להביא חלק גדול מהן לעבור בהצלחה את מבחני הברגות. הילה קיבלה את אות ההצטיינות גם בזכות הצורה המיוחדת שבה היא מעבירה את שיעוריה.

להורים הגאים - ברכות לבביות מכולנו! ולהילה - המשיכי בכוחך זה ועלי מחיל אל חיל! אנו גאים בך!

'ותן חלקנו בתורתך'

"אלהינו ואלהי אבותינו... קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת". תפילה זו הנאמרת בשבתות, נאמרת כאחד על-ידי גברים ונשים. ללא הבדל אנו מבקשים מהקב"ה שיקדש אותנו במצוותיו ויתן לנו את חלקנו בתורתו. השאיפה להכיר את התורה לעומקה, לפני ולפנים משותפת לכל מי שהתורה חשובה לו.

מהיום בו התחלתי את לימודי הגמרא שלי בכיתה ז' בחטיבה לבנות בירושלים הלכה והתחדדה הבנתי כי אדם דתי השואף לחיות את חייו על-פי התורה צריך להכיר אותה, צריך לרכוש את המיומנות של לימוד תלמוד, היכולת לפתוח ספרי הלכה, להתמצא בהם ולהבין את הנאמר בהם. כמו כן הבנתי כי אדם דתי הרוצה לחיות את חייו כראוי צריך שתהיה לו המיומנות למצוא תשובה בכוחות עצמו, גם אם זמנית, על שאלותיו. מעבר לעיסוק הפרקטי, לימוד תורה שבכתב, תורה שבעל-פה, הגות יהודית ומה שנלווה אליהם הכרחי גם לשם יצירת עולם ערכים מלא יותר.

עם גיבושה של הבנה זו, נוכחתי לדעת כי אישה המחפשת להעמיק את הכרותה עם כל תחומיה של התורה עלולה להתקל בבעיה רצינית. ברוב המדרשות הקיימות לבנות, תוכנית הלימודים מצומצמת ואיננה כוללת לימוד מעמיק של תלמוד והלכה. כמו כן, גם במדרשות בהן תחומים אלה נלמדים אין תוכניות המשך רציניות לבנות. יש כמה מסלולים ספציפיים מאד כמו התכנית ליועצות הלכה, טוענות רבניות או מתן. אמנם ישנן נשים בעלות שיעור קומה הלכתי ותלמודי בעלות ידע ובקיאיות אך אלו מועטות ביותר. אינני חושבת שמספרן של הנשים העוסקות בתלמוד ובהלכה מועט מכיוון שאופיה של האישה אינו מתאים לעיסוקים אלו, אלא מכיוון שהחברה בה אנו חיים לא מאפשרת או מאפשרת אך בקושי לנשים להתפתח ולצמוח בתחום הזה.

כמי שתחום זה חשוב לה ביותר, הבנתי שהדרך שלי ללמוד ולהעמיק את ההכרות שלי עם התלמוד והדרך הטובה ביותר עבורי להצליח ללמוד דף גמרא לבד היא דרך האקדמיה. הלימודים בחוג לתלמוד הם כמובן מעורבים לנשים ולגברים. רוב הסטודנטים, כמו גם המרצים הם דתיים. חוויית הלמידה בחוג לתלמוד איננה פשוטה כלל. לצד העניין, הרצינות וההנאה הטמונים בתחום זה יש גם קושי ואתגר לא מבוטלים. בנות החוג מרגישות על בשרן את הפער הגדול הקיים בהשכלתן לעומת השליטה היחסית של הבנים בתחום. אך עם זאת, ההצלחה של הבנות לא נופלת מזו של הבנים.

מסגרת נוספת ייחודית מאד בה מצאתי את עצמי משתלבת בשלוש השנים האחרונות היא 'בית מדרש ערב' המשותף לקהילת ידידיה בירושלים ולקהילת בוגרי ישיבת הקיבוץ הדתי עין-צורים. במסגרת בית המדרש מתכנסים בימי חמישי בערב בנים ובנות ביחד במגוון גילאים. הערב נפתח בסדר גמרא הכולל חברותות ושיעור מסכם ולאחר מכן שיעור פרשת-שבוע. אחד הדברים המיוחדים לבית מדרש זה הוא ההווי המיוחד. במהלך תקופת הפעילות התגבשה קבוצה פחות או יותר קבועה והלימוד נעשה באווירה אינטימית ומשפחתית, אך לא סגורה. חברי בית המדרש שמחים על כל לומד או לומדת שמצטרפים. כל לומד או לומדת מביא ומביאה עולם מלא המעשיר את הלימוד. בית המדרש הזה ייחודי כל-כך ומדגיש את הפתיחות בעזרתה ניתן להנגיש את התורה למגוון רחב של אנשים וחסרון זה במסגרות לימוד אחרות מתחדד, בעיקר לאור הקצנה דתית של חלק ניכר מהציבור השואף להפרדה מגדרית בכל תחומי החיים, ובוודאי בתחום לימוד התורה.

כשהגעתי לסעד שמחתי כל-כך שאני מגיעה לקהילה בה שיעורי התורה הקהילתיים משותפים במוצהר ובמכוון לנשים ולגברים. שמחתי שאני מגיעה למקום בו סוף סוף אוכל ללמוד 'גמרא לשמה' ולא רק במסגרת לימודי האקדמיים או לבדי בבית. בשכונה בירושלים בה אנו גרים כעת אין שיעורי גמרא הפתוחים לנשים. השיעורים של הנשים עוסקים בעיקר בזוגיות ומשפחה. הצטרפתי לשני שיעורים, לדף היומי שבכל ערב ולשיעור של צעירים ביום רביעי בלילה. להפתעתי ולצערי לירן ואני קיבלנו שני טלפונים

בהם נתבקשתי לא להגיע שוב לשיעורים מכיוון שנוכחותי כאישה פוגעת באווירה האינטימית שבשיעור ומפריעה לנוכחים האחרים ללמוד ולכן הם הפסיקו להגיע לשיעורים בעצמם. בקשה זו הפתיעה אותי מאד במיוחד לאור הציפיות שלי מהקהילה בסעד לאפשר לנשים להשתתף בכל שיעור שירצו. כמו שצינתי לנשים רבות אין מסגרות זמינות אחרות שהן יכולות ללמוד בהן גמרא וכך להעמיק את עולמן הדתי והבקשה מנשים החפצות בכך לא להגיע אל השיעורים המתקיימים בקהילה כמוה כהדרתן ונישולן מזכותן הטבעית ומחלקן השווה בתורה. דרישתן של נשים ללמוד בשיעורים ברמה גבוהה, ביחד עם גברים היא בעצם דרישה לגעת בקודש. אין לראות בבקשה זו וברצון זה תופעות בעיתיות ופוגעות. כמובן, ישנו מקום לקיום קבוצות לימוד מגדריות בין אם כשמדובר בחבורה הלומדת נושאים שההפרדה יפה להם ובין אם כשמדובר ברצון ליצור קבוצה פתוחה וחופשית יותר שיכולה אולי לאפשר לחלק מהנוכחים דיון נינוח יותר, אך הדבר חייב להעשות באופן מוגדר וברור ובאופן שלא יצור אי-נעימות לאחד מהצדדים. בנוסף יש לזכור שקבוצות מעורבות הלומדות ביחד באופן אינטימי אך צנוע, עמוק וקרוב אך עם הגבולות הנדרשים בהחלט קיימות והתורה היוצאת מקבוצות אלו היא תורה בעלת ערך רב אשר ביכולתה להוסיף רבות לשיח הדתי-חברתי-ציבורי שלנו.

היכולת שלנו ללמוד בקבוצות מעורבות באופן טבעי ללא תחושת זרות ואי-נוחות תלויה בחינוך של הנוער בחברה, כבר מגיל צעיר יחסית. ברור לי שחוויה זו יכולה להיות קשה ומוזרה למי שלא רגיל בה, אך נראה לי כי עלינו לנסות להתמודד עם הקושי במקום לסגת לקבוצות המגדריות המוכרות והבטוחות שלנו. על-פי המדרש במכילתא דר"י בשעת מתן תורה הפניה לנשים הייתה לפני הפניה לגברים: 'כה תאמר לבית יעקב' (שמות יט, ג), אמור בלשון רכה, אמור ראשי דברים לנשים; 'ותגד לבני ישראל' (שם, שם), ותדקדק עמהם ואמור להם". לפי המדרש בשמות רבה הפניה לנשים תחילה נבעה מרצון לתקן את המעוות בבריאת העולם, שם אדם נצטווה על האיסור לאכול מעץ הדעת לבדו ולפני חוה, דבר שבסופו גרם לחטאה הראשון והמעצב של האנושות. אמנם ניסיון תיקון זה לא עלה יפה. ר' יעקב בן הרא"ש אומר כי בעקבות הפניה לנשים תחילה הן סרבו לתת את נזמיהן לגברים בשעת חטא העגל, אך הגברים שקיבלו את התורה אחרי הנשים, נכשלו. האם ניתן להציע כי רק בשעה בה התורה ניתנת לגברים ולנשים כאחד, בו זמנית, ונלמדת על-ידיהם יחדיו מתוך מטרה להגדיל תורה ולהאדירה, רק כאשר כולם מתפללים לקבלת חלקם בתורה ביחד ומתוך הכרה בחלקו של האחר בתורה, היא גם תתקיים?

שקמה כספי - יניב

הודעות מטעם ו. ותיקים

1. **לימודי יום שישי מתחדשים השבוע**, פרשת שופטים. בתוכנית: 8: 30 – סוגיות הלכתיות בפרשת השבוע – הרב ארי סט. 9: 30 – מבוא ליהדות ואקולוגיה ומה שביניהם – איתי יוסף לחמן. 10: 30 – "מלך יושב על כסא רחמים" – עודד פרידמן.
2. **מועדון הסרט הטוב** – הסרט "אושפיזין" בהשתתפות מיכל ושולי רנד יוקרן ביום א', ה' באלול, 4.9 בשעה 17: 30 במועדון לחבר.
- 3) **שיעורי התעמלות לחברות**: ביום ב' בשעה 9: 00 – יסמין קרבאל. ביום ה' בשעה 9: 00 – חמי פיש. השיעורים מתקיימים בחדר הכושר.

ברוכים הבאים

קיצ בתיכון

היה חופש ארוך ומלא בעבודה, התנדבויות וכיף! היו לנו פעילויות מסוגים שונים ונביא רק מקצתם... קייטנת אילן הייתה גולת הכותרת כבכל שנה ורוב ילדי התיכון נטלו בה חלק. הנתינה הייתה רבה וכך גם אהבה הרבה שהחזירו הילדים למדריכים המסורים.

גם את מסורת אוטובוס הקסמים לא הפסקנו והתרמנו כסף על ידי מכירה של עוגות בסוף הצום, גלידות בארוחת צהריים וקרטיבים בבריכה. בזכות תרומתכם זכינו להוציא לפועל יום נתינה לאנשים נצרכים. שבת תיכון עשינו בקיבוץ עם תפילת קרליבך משלנו שהיתה מרוממת וגם זכינו לארוחת צהריים וסעודה שלישית יחדיו.

בתשעת הימים קיימנו מפגש של קהילת לומדים ובערב ט' באב יצאנו לירושלים, שם יובל ועידו וייס קראו לנו את המגילה, ובהמשך זכינו לשמוע שיעור מפי ישראל וסיימנו בסיום בעיר העתיקה.

טיולים היו לנו לרוב:

"מסע אל עצמי" היה טיול בסגנון קצת שונה: יצאנו בערב לכיוון מצפה רמון שם עשינו מסע לתוך החושך וכל אחד ישב לו לבד עם הכוכבים זמן מה, לאחר מכן לנו בשטח ולמחרת טיילנו באזור. היה זה טיול של התבוננות וגיבוש.

קייטנת תיכון של כתות י' ויא' הייתה מצומצמת בילדים, אבל כיף היה שם והרבה. ביקרנו בהרבה מעיינות בגולן, בנינו רפסודות ושייטנו בהם, ניווטנו באזור החרמון וגם על סנפלינג האמיצים שביננו לא ויתרו. האוכל היה טעים במיוחד במסעדה שהתפנקנו בה ותודה להמל על האבובים ששידרגו לנו כל כניסה למקור מים.

טיול גיוס של מסיימי יב' היה גם כן מלא בחוויות טובות: רכיבה על סוסים, טיול טרקטורונים שקצת קירטעו, התנדבות בכרמיאל והצופר המיוחד היה סקי ב-35 מעלות חום למרגלות הגלבוע- ממש כמו באירופה בחורף..(מומלץ!)

ועכשיו מה שנשאר זה לאחל שיהיה בהצלחה בשנת הלימודים שהחלה!!!

ילדי התיכון, דני ויצף

קייטרינג סעד אולפה!

השבוע עמותת "סקטא רשי" בחרה בקייטרינג סעד לאחת החברות המצטיינות מתוך 30 חברות קייטרינג בדרום.

"סקטא רשי" היא עמותת המספקת מאות אלפי מנות ביום למוסדות חינוך בכל רחבי הארץ. כל חברת קייטרינג נמדדת בפרמטרים מאד מוקפדים. קייטרינג סעד הוא בין החברות הקטנות בדרום וכמעט היחיד שמספק את המזון בצוברים ולא בחמשיות. בעקבות ההמלצות וההוקרה בטיב המזון שאנו מספקים, נבחרנו לספק עוד כ-1000 מנות ביום לאזור חוף אשקלון. זאת בנוסף ל-800 מנות שאנו מספקים למועצות באזורינו. בשורה זו מאד שמחה אותנו, אך יחד עם זאת, זה מטיל עלינו אחריות גדולה בהתארגנות, בהשקעות הנדרשות והמשך הקפדה על איכות וטיב המזון. כולנו תקווה שעם כל הצוות הנהדר שיש לנו, נוכל לעמוד באתגר הגדול שקיבלנו.

אירית כרם

ילדי הבית הכולל מסכמים את החופש:

שבות לזר, כתה ג':

אני מדברת אליכם הקוראים, איך היו בבית כולל העניינים. מהקאסם אף אחד לא נפגע, ואף אחד לא הלך לרופאה. היו גם המון פעילויות נחמדות, עם ילדים חמודים וילדות חמודות. ככה זה הולך בבית כולל סעד, הכל מתקדם צעד צעד. כתבה: שבות לזר מכיתה ג'.

שני ברט וטל סט מכיתה ב':

בקייטנה היה לנו כיף ללכת לים. היה לנו גם כיף כשהלכנו הרבה פעמים לבריכה. כשילדי הגנים באו, היה לנו קצת מוזר בלי כיתה ג'. לי ולשני היה כיף להעביר את הפעילות שלנו, הפעילות של כיתה א'. במחנך היה קצת מבאס שלא יכולנו לישון במשק ילדים כי היה צבע אדום. לי היה כיף ונראה לי שגם לשני, שדרורית וייס העבירה לנו פעילות על הילל הזקן. השנה עברה לנו די מהר ועכשיו אנחנו רואות שגם החופשה עברה די מהר. היה לנו כיף לשחק הרבה פעמים בחופשה 'חבושים', היה לנו גם כיף שהיה מותר לנו ללכת לספריה ולקרוא ספרים. שיחקנו הרבה פעמים תופסת, דג מלוח ועוד הרבה משחקים אחרים שכיף לשחק בחוץ. ציירנו, קראנו, שיחקנו ארץ-עיר... בחוג עיסוי היה לנו כיף ללמוד משהם, בחוג יצירה עשינו צמידים, שרשראות וטבעות. עשינו גם מסכות גבס על הפנים. בקיצור, היה לנו ממש כיף בחופשה בבית כולל!

איך עבר עלינו המחנך:

באנו לערב פתיחה של המחנך, שם חיכו לנו המדריכים בכניסה למשק ילדים (ששם נערך המחנך). חילקו לנו צבעים בקבוצות ואז התחלנו לחפש את חלקי הפאזל כדי לגלות מה שם הקבוצה שלנו. הקבוצות היו בנושא ערים בארץ. הקבוצות היו: ירושלים, חיפה, תל אביב ואילת. ביום הראשון בערב היינו בבריכה לילית. נכנסנו לבריכה, ובסוף אחרי שהבנים והבנות היו בבריכה, התלבשנו וחזרנו למשק. היו ילדים שכבר הגיעו למשק והיו ילדים שהיו בדרך. **פתאום שמענו צבע אדום** זה היה מאוד מבהיל. כולם רצו למיגוניות הכי קרובות ואז היה אסור לישון במחנך.

אודם הימן מכיתה ג' ואחינעם שלומי מכיתה ב':

בחופש הגדול עסקנו בשני נושאים: בחודש תמוז עסקנו בנושא '100 שנים לשפה העברית', ובחודש אב עסקנו בנושא 'אגדות'. בחודש אב הייתה לנו קייטנה. הקייטנה הייתה בנושא סרטים. כמו למשל: עשינו סרט של שרק ואז הצגנו אותו להורים.

בנות שירות לאומי תשע"ב

השבוע "נחתנו" בסעד 10 בנות שמתחילות את שנת השירות הלאומי שלהן כאן בסעד:

ברוכות הבאות!

מעין קוזיק, מור עמוסי, יעל גת ונעמה ביזי - בחברת הנוער.

נעמי אפרתי - במשק חי

חנה מאייר ואביה קירשנבויס - בחינוך הבלתי פורמלי

אורטל חדד, בוגרת חברת הנער - בגיל הרך

ונגה אהרון והדר בן-פורת - במשפחתון.

הבנות מתגוררות בבית תיכון שעבר שדרוג קל מבפנים (תודה למוישלה על ההיענות המהירה!), אך עדיין יש מקום לתוספת ספות, שולחנות, ושאר תרומות שיעזרו ליצור תחושת בית.

בשבועות הקרובים נתאים לכל בת משפחה מארחת (זה הזמן להתנדב!) ולבנות החינוך גם התנדבות בקהילה (יש רעיונות? הצעות?).

כמובן שחיוכים בשבילים, הזמנות לארוחת-ערב וכו' יקלו וינעימו את תקופת ההסתגלות.

אני זוכרת את הימים הראשונים שלי כקומונרית בסעד - הוצפתי בהזמנות לארוחות ערב ושבת! אולי קבלת הפנים החמה הזו היא שהשאירה אותי בסעד עד היום? גם...

נאחל לבנות הצלחה רבה בתפקידים השונים והחשובים והשתלבות נעימה בקהילה.

אפרת לאומי - מקשרת בנות f.e

סיכום שנה בסניף בן"צ

בימים אלו הסתיימה לה שנה בה שימשתי כקומונרית בסניף בני"ע בסעד.

בשנה זו עברנו כסניף חוויות רבות, שהחלו לאחר החגים בחודש ארגון והסתיימו השבוע במחנות הקיץ.

במשך השנה, כמובן, היו פעילויות שונות שהוציאו אותנו משיגרה: מסעות- בסוכות ובפסח, נטיעות ט"ו בשבט,

"חפש ת'מדריך" בפורים, "שבת 60" בה שאפנו ואף הצלחנו בעזרת פירסום רב ברחבי הקיבוץ (אותו ראיתם כולכם),

להגיע ל-60 חניכים במפקד בשבת ועוד..(בדרך כלל מגיעים למפקד כ-35 חניכים, מזמינים בחום את כל הנעדרים -

להצטרף).

בהזמנות זו נודה למדריכים היקרים על עשייה מבורכת, על חינוך ועל השקעה, בלעדיהם דבר לא היה יוצא לפועל.

ישר כח גדול למדריכים העוזבים שביצעו את תפקידם נאמנה למשך תקופה-

עמר לנדאו, הילה וידס, מור אורן, רננה לנדאו, עדו וייס, אריאל שלומי, עדן אסולין ונעם אש.

וכמובן למדריכים הנשארים- דור אש, יובל וייס, נריה גינזברג, יותם רועי ונתנאל אסולין-

חיזקו ואימצו, המשיכו להרים את הסניף ולהצעיד אותו קדימה.

לצערי, עד ימים אלו לא נמצאה לי מחליפה, אך מקווה אני מאד שתימצא אחת כזו במהרה.

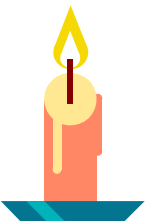
במ"ח לתו"צ, רעות הימן.

נר זכרון:

ז' באלול - יום השנה לפטירתה של בתנו רבקה סימון ז"ל (תשל"ה)

ח' באלול - יום השנה לפטירתה של בתנו לאה ברטוב (זיוון) ז"ל (תשס"ה)

ט' באלול - יום השנה לפטירתה של חברתנו ציפ ברט ז"ל (תשנ"ח)

ברוח אופטימית הולך אני בחוצות סעד כי בכל מקום נפגש אני באנשים צעירים עם ילדים ונשים המושכות עגלות ילדים.

לפני שנתיים עוד לא הייתי חולם על דבר כזה, דומים היינו למושב זקנים הולך ומזדקן, ואין לו תקנה.

משפחות צעירות מחפשות כיום אורח חיים כפרי, יישוב דתי וחלוצי וזה טוב להם וגם לנו.

אלמלא הצבא, את שערי יו"ש היו פונים, חלקם להתנחלויות, אבל ככה טוב להם ולנו.

אם כן, הכל נראה טוב ויפה, אבל..

לא נוכל להרשות את האידיליה הזאת ואת החיים היפים והרציניים.

קיבוץ סעד הוא לא רק יישוב, הוא גם משק חקלאי גדול ומגוון וגם רווחי. צריך כח אדם רב ומגוון בעבודה

ובניהול. אין זה סוד שרוב החברים הם בגיל הפנסיה, אבל ממשיכים לעבוד וממלאים את תפקידיהם, אבל

המקור הזה מידלדל, וצריך להחליף בצעירים ומוכשרים.

ופה יש לנו בעיה גדולה.

בנינו, חיל המילואים שלנו, לא אוהב לא רק חיי קיבוץ כי בכלל לא עבודה בחקלאות, בשירותים ובמלאכה,

בתעשייה ועוד.

כל בני המשק הולכים ללמוד באוניברסיטות ובישיבות ורק מעטים מעטים נשארים למשך בעול. בדלית ברירה

ממלאים את החסר ע"י עובדים שכירים. בסעד עובדים מאות עובדים שכירים, וצריכים אנו לגייס מארצות

רבות, מקיבוצים שכנים או מעיירות הסביבה, בני עמנו וגם בדואים וערבים, וכן עובדים מארצות הברית, נפאל,

הפיליפינים, הודו ותאילנד.

יודע אני שהמצב בקיבוצים אחרים לא טוב יותר, אבל זה בוודאי לא בריא, ואם אחד ממקורות התעסוקה יכזיב

מסיבה כלשהיא, נהיה בבעיה.

יודעים כולם שהתנועה הקיבוצית נוסדה על עיקרון העבודה העצמית, וכך קיבלה את תקציבי הסוכנות. זוכר אני

את הקריקטורה של דוש: אדם מכובד עומד על יד פועל השוטף כלים, ושואל אותו-איפה מנהל המפעל? וזה

עונה: כן, זה אני, אבל עכשו אני בתורנות שלושה חודשים.

זה היה פעם, ואפילו מנהל המפעל מילא את חובתו במשמרות לילה.

נחזור להווה ולמציאות.

בתנועה הקיבוצית, ולא רק אצלנו, החברים המייסדים מזדקנים ומתעייפים וחיל מילואים אין או כמעט אין.

אז מה עושים? ממה יחיו? יש קיבוצים שמכרו את ענפי המשק לגורמי חוץ, וכך מתפרנסים.

זה מצב אומלל מאד.

צריכים אנו בסיפוק להודות שחברינו מנהלים את העניינים בכשרון וברוח טובה ואפילו מגדילים, אבל מצווים

אנו לראות את העתיד. מי יהיה חיל המילואים שלנו?

נאלץ לגייס מתוכנו, וזה לגמרי לא פשוט, חברי הגרעין והתושבים לא הצטרפו אלינו על מנת לעבוד במשק. כל

אחד יש לו הפרנסה שלו וזה טוב.

אך יש דבר כזה שאדם לוקח לו חופש מעבודתו כגון השתלמות או שליחות וכי' ואחרי כן חוזר לעיסוקו הקודם.

הסבר דומה חשוב לעשות גם פה, וחשוב לגייס כל שנה ארבעה או חמישה חברים שיעבדו במקומות מרכזיים,

ואחרי כן יוכלו לשוב למקום עבודתם הקודם. יש סיכוי שחברים מגוייסים אלו ימצאו עניין בעבודתם כאן

וישארו, ואז זה בוודאי טוב.

גיוס עובדים בכירים צריך להתחיל גבוה, כאשר מצבנו טוב ויציב, ולא לחכות שקנייננו יירד חס וחלילה. כמובן

שתהליך הגיוס לא יתבצע בכפיה, כי אם כתוצאה של שכנוע, הסכמה ושיתוף פעולה, לשביעות רצון כל המעורבים.

הודעות

הודעה מן המרפאה:

מרפאת סעד נבחרה לשמש מרפאה מלמדת. בחדשיים הקרובים, תצטרף לד"ר הוך אחות, הלומדת בקורס מתקדם לניהול הטיפול הראשוני ומחלות כרוניות.

האחות שובצה למרפאת ד"ר הוך כחלק מן ההכשרה המעשית שלה. במסגרת הכשרה זו, צריכה האחות לרכוש מיומנויות של אבחון קליני וקבלת החלטות טיפוליות במצבי בריאות כרוניים ואקוטיים.

האחות תהיה נוכחת במרפאת ד"ר הוך מדי פעם במשך החדשיים הקרובים. לכל חברה הזכות לאפשר או לא לאפשר את נוכחותה בזמן התור. רצוי בעת קביעת התור לד"ר הוך, להודיע למזכירה אם עדיפותך שהאחות לא תהיה נוכחת.

הודעה מנחמן בדי'ס:

לחברים שזורקים כביסה במוצ"ש – לאחרונה חזרו חולצות לבנות מוכתמות בעט. לכן, אתם מתבקשים לרוקן את הכיסים מעטים וכו'.

תודה, תמי' שרט.

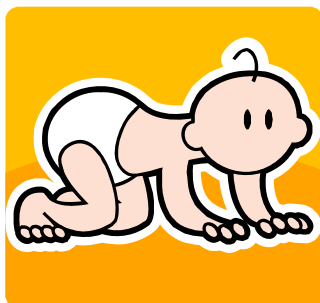
לדרורה ואורי רוזנמן
לסבתא מרים רוזנמן
ולכל המשפחה
ברכות מזל טוב לרוב
לנישואי לילך עב"ל אלעד

ליונת ואהר'לה לוי
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
להולדת הנכד
בן לאביטל ואריה

מזל טוב וברכות
למרגלית וישראל שריד
ולכל המשפחה
לנישואי הנכדה עדי עב"ל ינון
בתם של ברק וחיה

ברכת מזל טוב לבבית
לארז בר- המצווה,
בנם הבכור של אורית ואשר רבינוביץ,
הנכד הראשון של רחל ובני גינזברג,
הנין הראשון של ציפורה גינזברג
והנין הראשון של ליפא וגאולה אהרוני.

ליערה ואריאל כהן
ולכל המשפחה
מזל טוב ברכות ואיחולים
להולדת הבן עומר-ציון

שעות הפעילות בבריכת השחיה בחודש ספטמבר 2011

שחיה לילית לנשים בחודש ספטמבר תתקיים בימי ד' בין השעות 20:00 – 21:30
שחיה לילית לגברים תתקיים בימי ג' בין השעות 20:30 – 22:00.

ימים ב', ד'

שחיינים : 06:45 – 08:30

משפחות : 14:00 – 17:00

נשים : 17:00 – 18:00

גברים : 18:00 – 19:00

ימים א, ג, ה'

שחיינים : 06:45 – 08:30

נשים : 14:00 – 15:00

גברים : 15:00 – 16:00

משפחות : 16:00 – 18:00

שחיינים : 18:00 – 19:00

יום ו' וערבי חג

שחיינים : 06:45 – 08:30

נשים : 13:30 – 14:30

גברים : 14:30 – 15:30

משפחות : 15:30 – 17:30

בני אחיטוב.